

תלמודו בידו

דף לא עמוד ב

- א] אלו הלכות למדים מן הפסוקים שבפרשת תפילת חנה ?
- ב] מה הוא שכרה של סוטה ששתתה מן המים ויצאה נקיה ?
- ג] מה ביקשה חנה באמרה "ונתת לאמתך זרע אנשים" ?
- ד] איזו הלכה הורה שמואל בפני עלי רבו, ומהו העונש על כך ?

- א] 1. "וחנה מדברת על לבה", מכאן שהמתפלל צריך שיכוון לבו.
2. "רק שפתיה נעות", מכאן שהמתפלל צריך לחתוך את המילים בשפתיו.
3. "וקולה לא ישמע", מכאן שאסור להגביה קול בתפילה.
4. "ויחשבה עלי לשכורה", מכאן ששכור אסור להתפלל.
5. "עד מתי תשתכרין", מכאן שהרואה לחברו דבר שאינו הגון צריך להוכיחו.
6. "שכר לא שתיתי", מכאן שהנחשד בדבר שאין בו, צריך להודיע את חושדו.
7. "בת בליעל", מכאן ששכור המתפלל כאילו עובד עבודה זרה.
8. "לכי לשלום", מכאן לחושד את חברו בדבר שאין בו, שצריך לפייסו ולברכו.
9. "הנצבת עמכה בזה", מכאן שאסור לשבת בתוך ד' אמות של המתפלל.
- ב] ר' ישמעאל: אם היתה עקרה נפקדת בבנים, שנאמר "ונקתה ונזרעה זרע".
ר' עקיבא: היולדת בצער יולדת ברווח, היולדת נקבות יולדת זכרים.
- ג] רב: איש חשוב בין אנשים. שמואל: בן שימשה שני אנשים למלכות (שאול ודוד).
ר' יוחנן: בן שיהא שקול כשני אנשים (משה ואהרן).
רבנן: בן ממוצע שאינו בולט, שלא תשלוט בו עין הרע.
- ד] הורה ששחיטת קדשים כשרה בזר. שנאמר "והקריבו הכהנים", ומכאן שרק מקבלת הדם ואילך צריך כהן. המורה הלכה בפני רבו, חייב מיתה.